

Minimum praw dla imigrantów zarobkowych

Minimum praw dla imigrantów zarobkowych

POBYT

Obywatele UE/EOG mają prawo do podejmowania pracy, studiów i zamieszkania w Norwegii. Wszyscy obywatele UE/EOG, którzy mają zamiar mieszkać w Norwegii przez ponad 3 miesiące muszą się zarejestrować.

Jeżeli przyjechałeś do Norwegii w celu poszukiwania pracy, możesz pozostawać tutaj przez 6 miesięcy. Najpóźniej 3 miesiące po przyjeździe do Norwegii musisz zgłosić się na policję. W celu zarejestrowania się musisz udokumentować, że jesteś pracownikiem, prowadzisz działalność gospodarczą, świadczysz usługi lub posiadasz własne środki na utrzymanie siebie i członków rodziny, którzy przyjechali wraz z tobą.

PRACA

Umowa o pracę

Przy podjęciu każdego rodzaju zatrudnienia obowiązuje pisemna umowa o pracę, niezależnie od tego, czy jest to praca na stałe czy praca tymczasowa oraz niezależnie od długości trwania zatrudnienia.

Umowa o pracę musi zawierać najważniejsze punkty dotyczące stosunku zatrudnienia, między innymi: nazwiska/nazwy stron, nazwę miejsca pracy, opis obowiązków lub nazwę stanowiska, jeżeli jest to stanowisko tymczasowe - datę rozpoczęcia oraz ewentualny okres trwania zatrudnienia, postanowienia dotyczące okresu próbnego, wypowiedzenia, wynagrodzenia, długości czasu pracy oraz przedziału czasowego wykonywania pracy.

Wynagrodzenie

W Norwegii nie ma ogólnie przyjętego wynagrodzenia minimalnego. Wynagrodzenie uzgadnia się pomiędzy pracodawcą a pracownikiem i jest ono zawarte w pisemnej umowie o pracę. Chociaż nie istnieje jedno ogólnie przyjęte minimalne wynagrodzenie w Norwegii, to niektóre branże wprowadziły stawki minimalne.

W przypadku pracy w nadgodzinach masz prawo do dodatkowego wynagrodzenia w wysokości minimum 40 procent uzgodnionego wynagrodzenia za godzinę. Niedozwolone jest zawierania umów na dodatki za nadgodziny niższe niż ww. procent wynagrodzenia.

Świadczenie chorobowe dla obywateli EOG

Główne zasady nabywania prawa do świadczenia chorobowego:

- Musisz być niezdolny do pracy z powodu obniżenia sprawności wynikającego z choroby własnej lub uszkodzenia ciała.
- Musisz być zatrudnionym przez co najmniej 4 tygodnie – czas pracy w innym kraju EOG wlicza się do czasu nabywania prawa do świadczenia.
- Musisz utracić wynagrodzenie dające podstawę do emerytury z powodu niezdolności do pracy. Warunkiem do uzyskania świadczenia jest to, aby podstawa naliczania świadczenia chorobowego wynosiła co najmniej 50% tzw. stawki podstawowej (grunnbeløp).

W jaki sposób wystąpić o świadczenie chorobowe, gdy przebywasz w Norwegii?

Należy udokumentować niezdolność do pracy zaświadczeniem lekarskim/zwolnieniem chorobowym, aby mieć prawo do wypłaty świadczenia. Nie dotyczy to przypadku, w którym pracownik korzysta z oświadczenia własnego (tzw. egenmelding - zwolnienie na życzenie) w okresie, gdy pracodawca wypłaca świadczenie chorobowe przez pierwsze 16 dni nieobecności w pracy (tzw. arbeidsgiverperioden). Pytania na ten temat należy kierować do pracodawcy. W tym okresie wniosek o świadczenie chorobowe należy złożyć u pracodawcy.

Po upływie tego okresu, chorobowe zaczyna wypłacać Urząd pracy i zabezpieczeń społecznych (NAV). Wniosek o świadczenie chorobowe należy wtedy złożyć lub przesłać do Urzędu pracy i zabezpieczeń społecznych (NAV) w miejscu pobytu w Norwegii. Pracodawca ma obowiązek przesłać informację o wynagrodzeniu oraz stosunku zatrudnienia do Urzędu pracy i zabezpieczeń społecznych (NAV). Świadczenie chorobowe wypłacane jest bezpośrednio pracownikowi. W niektórych przypadkach pracodawcy sami wypłacają pracownikom świadczenia chorobowe przez cały okres zwolnienia chorobowego a następnie wnioskuje o zwrot tej kwoty do NAV. Informacji na ten temat udziela pracodawca.

OPIEKA ZDROWOTNA

Wszyscy, którzy przebywają w Norwegii mają prawo do usług w ramach opieki zdrowotnej. Jednakże, prawo do pokrycia kosztów leczenia w ramach niektórych usług może się różnić. Pracownicy służby zdrowia w Norwegii są objęci tajemnicą zawodową¹ a opieka zdrowotna jest dobrowolna.

Pobyt od 3 do 12 miesięcy

Obywatele krajów EOG, którzy pracują w Norwegii, mają pełne prawo do pomocy medycznej i płacą podobnie jak obywatele norwescy tzw. „wkład własny” (egenandel) za usługi medyczne.

Pobyt ponad 12 miesięcy

Jeżeli twój pobyt ma w zamiarze trwać lub trwa co najmniej 12 miesięcy uważa się, że jesteś osobą zamieszkałą w Norwegii. Jako osoba zamieszkała w Norwegii i posiadająca norweski numer personalny posiadasz pełne prawo do usług w ramach opieki zdrowotnej. Jednakże, podobnie jak obywatele norwescy, musisz zapłacić tzw. „wkład własny” (egenandel) za usługi medyczne.

Niezbędna pomoc medyczna

Osoby, które mają lekarza rodzinnego w Norwegii, zawsze najpierw kontaktują się ze swoją przychodnią. Jeżeli nie posiadasz lekarza rodzinnego, możesz skontaktować się z lekarzem dyżurującym (legevakten). Zarówno lekarz rodzinny, jak i lekarz dyżurujący mogą w razie potrzeby dać skierowanie do specjalisty.

Pogotowie

Wszystkie osoby, które przebywają w Norwegii, mają prawo do natychmiastowej pomocy medycznej zgodnie z § 2-1a ustęp pierwszy i § 2-1b ustęp pierwszy ustawy o prawach pacjenta. Obejmuje to pomoc medyczną, która jest konieczna. W razie nagłego wypadku skontaktuj się z centralą pogotowia ratunkowego pod numerem 113.

TYMCZASOWA OFERTA MIESZKANIOWA

Mieszkania tymczasowe

Każda gmina ma obowiązek znaleźć tymczasowe mieszkanie osobom, które nie są w stanie zapewnić go sobie same.¹ Tego rodzaju pomoc należy się osobom znajdującym w nagłej potrzebie, które nie mają gdzie mieszkać, a jednocześnie ma to być oferta tymczasowa, nie trwająca przez dłuższy okres czasu. Poprzez osobę znajdującą się w nagłej potrzebie rozumie się osobę, która nie ma gdzie spać i zamieszkać przez kolejną dobę. Pomoc takim osobom leży w gestii Urzędu pracy i zabezpieczeń społecznych (NAV). Obowiązek taki wynikający z przepisów zakłada, że Urząd NAV musi zaoferować konkretne i dostępne

mieszkanie osobie, która nie jest w stanie zapewnić go sobie sama.¹ Nie wymaga się ponadto, aby taka osoba miała najpierw podjąć próbę znalezienia mieszkania sama. Wymaga się jednak, aby mieszkanie przejściowe miało zadawalający standard.¹

Osoby nieposiadające obywatelstwa norweskiego a zarazem nieposiadające miejsca zamieszkania w Norwegii nie są uprawnione do otrzymywania indywidualnych usług zgodnie z ustawą, za wyjątkiem informacji i porad. Mimo to osoba niebędąca w stanie zapewnić sobie środków na utrzymanie jest, zgodnie z prawem, uprawniona do otrzymania świadczeń z pomocy społecznej oraz pomocy w znalezieniu tymczasowego mieszkania. Pomocy w tym zakresie udziela się tak długo, aż można zacząć oczekiwać, iż taka osoba otrzyma pomoc z kraju pochodzenia.

Najbliższy Urząd pracy i zabezpieczeń społecznych (NAV) znajdziesz na stronach www.nav.no lub dzwoniąc pod numer tel.: 55553333.

Pracownicy z krajów poza UE/EOG, którzy przyjeżdżają do pracy w Norwegii¹

Podstawą otrzymania świadczeń z Urzędu pracy i zabezpieczeń społecznych (NAV) jest członkostwo w norweskim systemie ubezpieczeń społecznych. Jeżeli jesteś zatrudniony w Norwegii, to automatycznie uzyskujesz członkostwo w norweskim systemie ubezpieczeń społecznych od pierwszego dnia pracy. Obowiązuje to nawet, jeżeli masz miejsce zamieszkania w innym kraju a pracujesz w Norwegii.

Fakt, że jesteś obywatelem Norwegii, jesteś tutaj zameldowany czy też płacisz w Norwegii podatki, nie decyduje o członkostwie w norweskim systemie ubezpieczeń społecznych. Decydujący jest fakt, że masz prawo do legalnego wykonywania pracy w Norwegii.

Będąc członkiem norweskiego systemu ubezpieczeń społecznych masz między innymi prawo do korzystania z opieki zdrowotnej w Norwegii i możesz wypracować sobie prawo do emerytury zgodnie z przepisami w zakresie ubezpieczeń społecznych. Członkostwo w systemie ubezpieczeń społecznych pociąga za sobą konieczność płacenia składek na ubezpieczenie społeczne.

Jeżeli prowadzisz w Norwegii działalność gospodarczą, możesz być członkiem systemu ubezpieczeń społecznych tylko wtedy, jeżeli mieszkasz w Norwegii. Zgodnie z ustawą o ubezpieczeniach społecznych za zamieszkałe w Norwegii uważa się ogólnie osoby, które mają w zamiarze legalne mieszkanie w Norwegii przez co najmniej 12 miesięcy i mają prawo do legalnego zamieszkania w Norwegii przez taki sam okres czasu.